LA FE DE CENT POETES CATALANS

LA FE DE CENT POETES CATALANS

DAVID PAGÈS I CASSÚ

Diumenge passat es va presentar, a Tossa de Mar, La fe de cent poetes catalans (ed. Claret), de Mn. Joan Carreres i Péra, rector de la població, doctor en filologia i escriptor.
La introducció és d'Armand Puig i Tàrrech, degà-president de la Facultat de Teologia de Catalunya. L'epíleg, de Monsenyor Francesc Pardo, bisbe de Girona. La introducció que en fa l'autor és molt útil per a visualitzar les parets mestres de l'edifici literari.
El llibre ens engresca a fer una passejada per la literatura catalana a través dels Cants Espirituals. El resultat és magnífic. Hom hi pot comprovar com pràcticament tots els grans poetes n'han fet un.
Aquesta obra, que s'emmarca en l'Any de la Fe, celebrat fa pocs mesos, ha estat aixecada de manera laboriosa i pacient. El seu autor ha dut a terme una gran tasca de recerca, ha recorregut a moltes antologies i s'hi ha capbussat totalment. La selecció resultant desprèn total confiança i rigor.
Hi apareixen poetes i poetesses, preveres i laics, d'arreu dels Països Catalans... i de períodes ben diferents: de Ramon Llull i Ausiàs March a David Jou i Laia de Ahumada. Entremig, autors de totes les èpoques. Cal dir que, molt comprensiblement, hi ha una densitat especial de poetes nascuts en pobles i ciutats gironins.
Hom agraeix els requadres que apareixen després de cada composició, que inclouen algunes pinzellades biogràfiques de l'autor corresponent, així com informació sobre el poema. Els índexs que surten al final del volum també són molt apreciables.
Cada poema mereixeria un article. En destaquem alguns: I el Verb es féu carn, de Mn. Pere Ribot, on harmonitza els paisatges exteriors del Montseny amb la vida interior de l'esperit; Setmana Santa IX, de Salvador Espriu, on palesa un extraordinari domini dels textos sagrats; No crec en tu, Senyor, però tinc tanta necessitat de creure..., de Josep Palau i Fabre, on, des d'un agnosticisme obert a la fe, interpel·la Déu; Diàleg de les Verges Negres de Polònia i Catalunya, de Carles Pi i Sunyer, on fa poesia d'un tema històric i li atorga un profund contingut espiritual; Prefaci, de Mn. Martí Amagat, on parafraseja el Prefaci de la missa amb mots actuals i poètics...
Mn. Joan Carreres és un home a qui la vida ha ensenyat a respectar la història com a mestra de la vida. Sobretot les arrels de la seva identitat: Fe Cristiana i Arrels del País on va néixer i on viu: de manera especial, la llengua. Aquesta obra en dóna un magnífic testimoni.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/09/09/fe-cent-poetes-catalans/686694.html?utm_source=rss